



GLASIL O
KOLEKTIVA
»INDUPLATI«
JARŠE

21. FEBRUARJA
1953

CENA DIN 5.—

ŠT. 6

Iz Jarš v svet

Gasilske cevi... Dve besedi, ki pomenita globok vzdih slehernega »Induplatarja« in pa željo tisočev prostovoljnih gasilcev širom naše domovine. Prazna dvorana čaka dneva, ko bodo stroji zapeli veselo pesem, ki ji pravimo Gilli. Takole približno sedem let smo pisali in delali elaborate o potrebi gasilskih cevi, vendar kljub temu, da so nam povsod zagotavljali potrebo nabave, je ta problem vedno zdrknil med gorami papirja na dno in se jih sveti Birokracij ni usmilil. No, danes, ko se je marsikaj spremenilo, to se pravi, da bomo lahko kupili toliko, kolikor bomo ustvarili s svojim delom, pa smo uresničitvi tega problema veliko bližje.

Tako je nekega dne rekel tov. Urban (Dermastja): »Kamilo, na pot bo treba! Poglej, kje je ceneje in najboljše, pa bomo kupili!« In tako sva se s Tonetom pripravila na daljšo pot s sledečim programom:

1. Obisk tovarn v Nemčiji, ki nam dobavljajo rezervne dele.
2. Ogleđ strojev za povečanje kapacitete gasilskih cevi.
3. Ugotoviti možnost prodaje naših artiklov.
4. Nakup lanenega vlakna v Franciji iz fonda francoske pomoči.

Tako sva se 22. oktobra odpeljala s brzim vlakom ob 9. uri zjutraj proti Jesenicam. V kupeju se je vozil, razen naju, še stari znanec tov. Kumer (gerber) in pa dva inozemca. Po začetnih pogovorih smo ugotovili, da so ti inozemci poznali tudi naše podjetje, pa tudi našega inženirja Šmodiša, ki je bil lani povabljen v Leverkusen. Pogovarjali smo se o slivovki in kranjskih klobasah ter tako, ob prijetnem kramljanju, prispeli v München (okoli 20. ure). Ker je bilo malo časa, smo si ogledali postajo, ki je za »malenkost« večja od ljubljanskega kolodvora. Po bežnem pregledu pa je že prišel čas odhoda. Vozili smo se vso noč in zjutraj prispeli v Frankfurt, kjer sva hotela dobiti prve podatke o možnosti prodaje naših proizvodov. Če pričnem pri kolodvoru (mimogrede povedano, so bili kolodvorji zelo važen činitelj na tem potovanju, ker so bili vir prehrane in informacij, pa tudi kupiš lahko vse tam), moram omeniti, da ima frankfurtski 22 tirov, ki so seveda prekriti z ogromno stekleno streho. — Ko sva si zagotovila prenočišče, je bila prva pot poiskati ga po naslovu, ki sva ga imela. Tu sva zvedela vse, kar sva hotela. Seveda ne v eni uri.

Frankfurt kaže še močne sledove bombardiranja. To velja tudi za ostala mesta v tem predelu Nemčije. Nikjer nisva opazila posebnih akcij za odstranjevanje ruševin. Velika gradbena dejavnost pa je okoli podjetij, katera delajo s polno paro. Nič čudnega ni, če vidiš na razrušeni hiši novo tablo s firmo, v spodnjem prostoru ali v kleti pa lokal. Zelo močen je avtomobilski promet, pri katerem je zelo soudeleženo ameriško vojaštvo, ki ga je povsod dovolj v vseh mogočih rasah in barvah.

Po opravljenem poslu v Frankfurtu sva odpotovala v München-Gladbach k firmi Schlafhorst. Pregledali smo naša naročila in dobavo ter ugotovili, da rezervni

deli, ki smo jih tako težko pričakovali in tudi bili obveščeni, da so naročeni, sploh niso bili plačani s strani Centro-tekstila, ker sicer bi jih že imeli. Ob tej priložnosti sva si ogledala tovarniško produkcijo in njihove najnovejše proizvode, predvsem votkov navijalni stroj za votle navitke, dalje najmodernejše snovalno in previjalni stroj za osnovo. V sestavu te tovarne je tudi firma Sucker, ki izdeluje škrobilne stroje. Schlafhorst je bil med vojno popolnoma uničen, danes pa ima večjo zmogljivost kot pred vojno.

Sosednja tovarna Reiner & Furst je popolnoma nova ter izdeluje tekače za mokro predilnico. Tu sva naročila tekače, ki jih tako nujno potrebujemo in jih bomo te dni tudi že prejeli.

Tudi ta kraj je bil močno poškodovan od bombardiranja. Ko sva se vozila po tej pokrajini, je od Münchena dalje pravzaprav vse skupaj ena sama tovarna, kjer vidiš dimnik za dimnikom na stotine kilometrov. Iz München-Gladbacha sva se odpeljala dalje v Bielefeld, k staremu znancu (prejšnjih jarških lastnikov) k Seydelu, ki izdeluje vse vrste Gillov in sistemov, razen česalnih strojev. Sprejel naju je lastnik tovarne ter nama tudi razkazal podjetje in vso produkcijo. Tone je »preštefnal« celo mašino, pa ni kazal navdušenega obraza. Končno sem le iztežka od njega zvedel, da niso stroji po kvaliteti enaki angleškim, razen v ceni in dobavnem roku. On bo že vedel, sem si mislil. In res se je pokazalo tako. Tukaj sva se tudi pogovorila o možnosti dobave rezervnih delov za naš IV. sistem. Ena možnost bi že bila, to je, da bi te rezervne dele izgotovili, toda »tista druga možnost« je malo težja; v mislih imam namreč te vražje DM. No, takole smo na hitro pregledali Nemčijo s poslovne strani. Sedaj pa naj navedem še nekaj splošnih stvari.

Nemci so se po vojni znašli pred dejstvom — obnoviti industrijo. Malo jim je pomagal ameriški stric, malo sami in danes imajo vso industrijo obnovljeno in še več. Govorim samo za zapadno cono. V vzhodni coni pa je malo drugače. Tam pa jim je stric



Jubilanti delovnega kolektiva Induplati



Delaški svet podjetja Induplati

Jože pomagal tako, da jim je skoraj vse odpeljal. Od samega zadovoljstva nad Jožetovo dobroto pa na tisoče ljudi uhaja iz vzhodne v zapadno cono. No, pa se vrnimo nazaj v zapadno cono.

Industrijsko proizvodnjo imajo za 40 % večjo kot v letu 1936, izvoz pa za 75 % večji. Poleg njihove orga-

nizatorične sposobnosti imajo tudi visoko stopnjo delovne discipline. V teh povojnih letih so zgradili in obnovili ca. 1 milijon stanovanj. Preko reke Rene so zgradili in obnovili 18 mostov. Narodno bogastvo povečajo vsako leto za 112 milijard, okupacijski stroški pa znašajo 11 milijard letno.

V zvezi z možnostjo prodaje naših artiklov v Nemčiji je treba omeniti, da nimamo dosti izgledov, ker imajo močno razvito tovrstno predelovalno industrijo. Nemčija uvaža za ca. 58 milij. dolarjev letno surovin — trdih vlaken ter preje za 8,5 milij. dolarjev, a izvažajo za ca. 1,5 milij. dolarjev preje. Tkanine iz trdih vlaken pa uvozi samo za 1,1 milij. dolarjev in izvozi za 13,5 milijonov dolarjev. Med najmočnejšimi kupci so Amerika, ki je udeležena s 4,3 milij. dolarjev, Velika Britanija z 1,9 milij. dolarjev in Danska z 1,5 milij. dolarjev. Iz teh nekaj podatkov in pa iz ostalih, ki jih še imam, lahko vidimo, da moramo poiskati naša tržišča za tkanine druge. Zelo lahko pa bi prodali našo konopljeno prejo v Nemčijo, kjer je povpraševanje po njej.

Delavec v težki industriji zasluži na teden ca. 60 do 70 DM, kar je njegov bruto dohodek, od katerega mora plačati še vse davščine in tudi davek za okupacijske stroške. Stanovanje stane v višini 20—30 % njegovega zaslužka. To pa velja tudi za vse druge države, o katerih bomo še govorili.

M. K.

(Dalje prihodnjic)

Kako ne smemo delati

Pod tem naslovom bomo priobčevali razne napake, ki se delajo pri delu. Odpravljali jih bomo postopoma z navodili, kako jih je odpraviti. Mnogo pogrešk izvira iz nepravilnega ali površnega poduka pri učenju, mnogo se jih izvrši premišljeno ali nepremišljeno. Z odpravo napak pri delu bomo zvišali kvaliteto blaga in povečali storilnost. Iz tega sledi, da te članke pravilno pojmujejo in jih spravljamo v stvarnost.

Kot prvi, vsem tkalkam in pripravljalkam nadležen in koristen spremljevalec, je voz. Kakšen mora biti, da bo ustrezal? Vozel nam služi, da povežemo dva konca niti v eno samo, ki bo dobro spojena in da se ne odtrga, običajno zopet pri vozu.

Razlikujemo v glavnem 3 vrste vozlov:

1. tkalski voz,
2. volnarski voz in
3. svilarski voz.

Za nas pride v poštev tkalski voz. Kako ga napravimo, je zelo važno. Izmed vseh vozlov, ki jih

delamo, je ta najmanjši, in mora tudi biti. Zakaj? Pri tkanju gostih tkanin gredo osnovne niti skozi greben, ki je največkrat zelo gost. Tudi lučalnice se na gosto razporejene. Pri tvorjenju zeva nastajajo trenja med prehodnimi točkami in prejo samo med seboj. Pri tem pa velik, debel in nepravilen voz z velikimi ušesci dela velike ovire. Slabi vlakenca, in te zopet delajo mucke. Vlakenca ene niti se oprimejo vlaken sosednih niti ter na ta način nastajajo gnezda.

Dokazano je dejstvo, da en nepravilen voz na osnovi napravi 2 do 3 krat toliko zamudo zaradi pretrga ali paranja gnezda na tkalskem stroju, kot bi zamudili pri izdelavi pravilnega voza v pripravljalnici, odnosno če tkalka sama ne napravi pravilnega voza. Brzina izdelave voza gre dostikrat v škodo pravilne izvedbe gibov in zatege. Avtomatski vezači v pripravljalnici opravljajo koristno delo.

Glede pravilne izvedbe voza vam bodo dale vezalke in izkušene tkalke tozadevna pojasnila in nasvete.

Korbar

Z moje poti v Nemčijo

Preko naše lepe Gorenjske, mimo mičnih koroških jezer, skozi globoke naravne useke med nebotičnimi vrhovi solnograških Alp te pripelje tako imenovani turski ekspres v bavarsko nižino. Sprva sploh ne opaziš, da si prekoračil mejo, seveda če pozabiš na carinike in obmejno policijo, vendar ti še nepospravljene ruševine in množica novogradenj kmalu pove, da si v deželi, ki je še nedavno sprožila vojno lavino nad ves svet, pa je morala konec koncev tudi sama občutiti vse gorje, ki ga je s tem prizadela narodom civiliziranega sveta. Vsa večja mesta, ki si slede kot jagode na molku železne ceste, ki me je peljala cilju moje poti — Frankfurtu na Meni — nasproti, so še danes grozeč opomin tistim, ki menijo, da je le nasilje nad tujimi narodi znak patriotizma.

Nedeljsko jutro. Naš vlak je prispel z dveurno zamudo na frankfurtski kolodvor in kar nekam presenečen sem bil, ko sem zagledal na postaji med samimi tujci tudi tri, štiri znane ljubljanske obraze, ki jih je začasno zaneslo prav tja, kamor je mene. Kupim si »frankfurterico« — časopis, ne klobaso in ne zastavo (saj je pod tem imenom pri nas vse troje

znano), pa že zopet sled po domovini. Na naslovni strani daljši članek o malem Ivanu Pirečniku, pač malo okusu nemškega bralstva prikrojen, pa v bistvu še dokaj objektivni prikaz drame, ki se je razvila v mednarodno-pravno vprašanje prve stopnje, katere epilog pred prizivnim sodiščem bo prav gotovo še kdaj služil kot praecedens (primer) za slične vrste mednarodnih zapletov. Poiščem si hotel — dobim sobo v tako imenovanem »bunker-hotelu«, t. j. bivši trdnjavi, zgrajeni sredi mesta proti prodirajočim zaveznikom, ki pa je bila v pomanjkanju drugih primernih zgradb preurejena v hotel. Vsa čast nemški iznajdljivosti, vendar si utrujen nikdar več ne želim iti spat na takšen zgodovinski kraj — najmanjši šum ti toge betonske stene ojačajo skozi nadstropja do močnega razbijanja, in se sedaj prav nič ne čudim pripovedovanjem, da so vojaki po betonskih bunkerjih za časa streljanja lastnega orožja blazneli.

Pravijo, da je danes Frankfurt trgovski center Zapadne Nemčije. Po vrvežu, ki ga vidiš na že deloma popravljenih glavnih cestah, ki teko kot žarki iz svojega centra — glavnega kolodvora, po bogati iz-

biri, ki ti jo nudijo razkošno opremljene trgovske hiše, po trgovskih, umetniških in športnih prireditvah, po izredno velikem številu zasedbenih vojakov, ti bo ta trditve prav verjetna. Morda še po tem, da je mnogo bombardirani Frankfurt že močno spremenil svoje, še do nedavna ruševinasto lice, in so nastale že kar čedne stanovanjske četrti, ki vsaj do neke mere milijo zelo veliko stanovanjsko stisko, ki je tipična za vso Nemčijo in je morda največja na svetu. S tem v zvezi so tudi velikanske stanovanjske najemnine, ki znašajo povprečno eno tretjino mesečnega zaslužka.

Naslednjega dne sem se preselil na povabilo tovarne barvil Cassella v Mainkuru, ki je nekako predmestje Frankfurta, v njeno tavarliško kantino s sobami za tujce, ki, kot je to bila tudi moja naloga, proučujejo tovarnine izdelke in novosti. Seveda tudi tukaj ni šlo brez Slovencev, v tem primeru je to bil moj dober znanec-usnjaj z Vrhnike. Tovarna proizvaja za tekstilno stroko celo barvno skalo žvepljenih barvil, nadalje hidrone, indantrenska barvila v predvsem rumenih, oranžnih ter rdečih tonih, pa še mnogo drugega; ne manjka celo umetnega vlakna najlonskega tipa, ki ga imenujejo orlon. V okolici Frankfurta sem obiskal tudi tovarno naftolnih barvil v Offenbachu, kjer so prav v zadnjem času izdelali nekaj odličnih, zelo stalnih modrih in rjavih naftolnih kombinacij.

Bayerjev križ je tudi pri nas pojem, saj je prihajalo, preden smo si sami zgradili zdravilne tovarne, največ zdravil v naše lekarne prav iz te tovarne, ki ima svoj produkcijski sedež v Leverkusenu. Je to gigant nemške kemijske industrije, saj zaposluje nad 25.000 delavcev, izdeluje pa od penicilina do umetne gume in žveplene kisline skoraj vse kemične produkte. V ilustracijo velikosti tovarne in vsega, kar spada k njej, nekaj števil: v tovarniški menzi se izdaja dnevno preko 7000 kosil (lep posel, kajne, tovariš Peternel?), ob Renu ležeča tovarna luka ima 6 velikih žerjavov z do 100 ton nosilnosti, tovarna ima svojo normalnotirno železnico za tovarni in osebni promet s 13 km oddaljenim Kölnom, koder vozijo dnevno 4 pari osebnih vlakov, upravno poslopje je visoko 8 nadstropij in dolgo ca. 100 m, ima svojo pošto s telegrafom, svojo potovalno agencijo z množico izletniških avtobusov in z izletnimi linijami, ki vodijo celo v inozemstvo, tovarna zaposluje nad 700 akademsko naobraženih tehničnih uslužbencev, samo poslopje za embaliranje zdravil pa je petnadstropno, po dolžini pa meri nad 150 metrov. Zanimivo je, da je tako ogromna tovarna, ki se še vedno širi in izpopolnjuje, zgrajena danes na kompleksu, ki ga je predvidel že pred skoraj petdesetimi leti ustanovitelj Duisberg ter da so obrati, ki so za produkcijo bistvene važnosti, kot n. pr. proizvodnja kislin in baz, postavljeni tako smotrno, da bi jih še danes ne bilo mogoče namestiti smotrneje kot v njihovih detinskih letih. V dalekovidnih graditvah Bayerjeva tovarna pač nima primere na vsem svetu.

Tovarna izda za naše pojme naravnost ogromne vsote za reklamo; sem spadajo vsakodnevni obiski



Upravni odbor podjetja

tujcev, trgovcev in tehnikov, dnevno povprečno 150 po številu, ki jih smatrajo kot goste tovarne. Koliko pa je še drugih, bežnih obiskov! Samo praktikantov, ki ostajajo v tovarni za preko 10 dni, gosti tovarna dnevno preko 120. Na prvi pogled velik izdelek, ki je pa dvojno krit: najprej s kalkulacijo, saj so vsi ti stroški tako vračunani v ceno izdelkov, posebno pa še s tem, ker se tovarna zaveda, da si s tehnično vzgojo svojih potrošnikov zagotavlja pravilno uporabo svojih produktov in se s tem izogiblje reklamacijam. Praktikantu dajo na razpolago vsa bogata tehnična sredstva svojih laboratorijev in strokovne nasvete svojih najboljših specialistov. Tako sem imel prilike za spoznavanje novosti dovolj, le da mi čas ni dopuščal, da bi jo dodobra izkoristil. Štiri dneve za tovarno, ki si jo ogleduješ z avtobusom, je pač premalo.

Pa še kaj o Nemcih. Takoj po končani vojni so pričeli s svojo znano pridnostjo obnavljati najprej industrijo, da si ustvarijo ekonomsko podlago za obnovo svojega standarda in so v tem ob izdatni podpori včerajšnjih sovražnikov-Amerikancev ter v zanje izredno ugodni svetovnopolitični situaciji tudi uspeli. Lahko trdimo, da je danes industrijski potencial Zapadne Nemčije enak onemu pred bombardiranjem. — Vprašanje je, v koliko je ta dobrohotnost okupatorjev, ki seveda pri tem niso brez svojih posebnih namenov in računov, upravičena, kajti izгледа, da je še dosti starega pruskega in hitlerjanskega duha v marsikaterem Nemcu. Na nekem izletu v rensko dolino smo opazovali zanimiv prizor. Od vesele družbe se dvigne možak, se našemi v Hitlerja, stopi na podij in dvigne roko v hitlerjanski pozdrav. Bučni »Heil Hitler« mu zadoni nasproti. Jasno je, da je v zelo liberalističnih nemških razmerah mogoče tak prizor zagovarjati s farso. Če si pa malo pozneje vrgel oči po publiko, si prišel do prepričanja, da je vzklik mislila najmanj polovica resno... Da trde glave ni mogoče podčrtati in, da si goje gada na prsih, so, sodeč po zadnjih aretacijah v Zapadni Nemčiji, spoznali tudi zavezniki.

r—o—š

Kaj pa naša sindikalna podružnica?

Mislim, da bi bilo potrebno nekaj napisati tudi o naši sindikalni podružnici, in to predvsem zdaj, ob priliki volitev poverjenikov, pododborov in izvršnega odbora. Sicer so te volitve že za nami. Pa se dotaknimo volitev samih. Pričeli smo z volitvami grupnih poverjenikov. Te so bile sicer izvedene v rekordnem času, toda izvedene so bile pomanjkljivo. Zakaj? Poudarjeno je bilo že na predzadnjem sindikalnem aktivu, da naj vsi poverjeniki pripravijo poročila in jih podajo pred svoje grupe, da naj se pogovorijo s člani o raznih napakah, da naj stavljajo predloge itd., ali žal, vsega tega ni bilo na vseh grupah, vsaj nikakega zapisnika ni bilo oddanega o podobnih razgovorih in diskusijah. Pri volitvah pododborov so bila

sicer podana poročila o delu posameznih odborov, žal pa članstvo ni diskutiralo, ni kritiziralo delo odbora, kar je bilo zelo pomanjkljivo. Ne morem razumeti, da je članom vseeno, ali posamezni sindikalni odborniki vršijo svojo dolžnost ali ne. Isto je bilo tudi na običnem zboru ob priliki volitev izvršnega odbora. Od 71 navzočih delegatov je bilo samo nekaj diskutantov, kar je pripisati nezainteresiranosti članov za sindikalno delo. Mislim, da bi bilo potrebno, da bi se ob takih prilikah lahko marsikaj pogovorili, če že ne o delu v minulem letu, pa vsaj o delu v bodoče. Zavedati se moramo, da je sindikalna organizacija zelo važen forum v podjetju, z nalogo, da poleg političnega dela spremlja tudi ves potek proizvodnje,

to se pravi, delavsko upravljanje na vseh področjih dela.

Zal pa nimajo vsi interesa, se ne zanimajo za ves potek in življenje v kolektivu. Vzemimo za primer samo tarifni pravilnik: nameščene so skrinjice, katere služijo za predloge in pritožbe in katerih bi se morali vsi posluževati ter dajati predloge k splošnemu delu tarifnega pravilnika. Zavedati se namreč moramo, da je tarifni pravilnik zakon za kolektiv, zato v bodoče sodelujmo vsi!

Se en primer nezaiteresiranosti je bil pri zadnji anketi ob priliki izbire kandidatov v izvršni odbor podružnice. Od 800 razdeljenih anketnih listov je bilo oddanih samo 396, kar daje slabo luč članstvu, saj to vendar ni bila nobena novost, ampak je bilo v preteklem letu razpisanih že več podobnih anket.

Zelo pomanjkljivo je tudi, to pa od strani poverjenikov, naslednje dejstvo: Zadnji čas smo sprejeli precejšnje število novih članov, ki pa še vedno niso vključeni v sindikalno organizacijo. Mislim pa, da tudi novodošli člani sami zavlačujejo z vključitvijo v organizacijo, dasiravno jim je to bilo pojasnjeno že pri sprejemu. Upam, da bodo prizadeti čitali to številko »Konoplana« ter se vključili v sindikalno organizacijo.

Zdaj pa še nekaj o bodočem delu, ki naj ga sindikat sprovede v življenje, in sicer bo treba začeti iz-

polnjevati sklepe, sprejete na zadnjem občnem zboru; kot prvi sklep je bil: »Vzgoja članstva pri delavskem upravljanju«, kjer bomo slišali tudi predavanje o kreditih, o gotovinskem in blagovnem planu, o letnem zaključnem računu itd. Kot drugi sklep je bil: »Zbiranje naročnikov za Delavsko enotnost«, kjer imamo prav tako priliko, vzgajati se gospodarsko in politično, seveda je pa potrebno tudi čitati. Tretji sklep je bil: »Čuvanje naše lastnine in odkrivanje tistih, ki kra-dejo sad naših naporov«. Četrti sklep, da posvetimo več pozornosti redu in čistoči, da ne bomo odmetavali odpadkov in jih uporabljali v straniščih; končno še, da bomo nudili vso pomoč pri dokončni postavitvi spomenika padlim v NOV.

To je bilo nekaj važnejših sklepov, katere bomo z vašim sodelovanjem in dobro voljo z lahkoto izvršili. Naj bo v interesu slehernega, da se usposobi v upravljanju podjetja, kakor tudi na vseh drugih področjih dela, bodisi v oblasti, raznih društvih, organizacijah itd.

Kot član izvršnega odbora sindikalne podružnice pričakujem vašo pomoč ter da bomo celoten kolektiv kot ena družina. V kolikor bi se pa pojavili kakšni razdirači, bo pa nujno, da jih razkrinkamo in, če bo potrebno, tudi odstranimo. D—č.

Novice iz življenja „Partizana“

Vse članstvo društva »Partizan« obveščamo, da se bo vršil dne 5. marca 1953 ob 14. uri v sindikalni pisarni redni letni občni zbor društva s sledečim dnevnim redom:

1. Vskladitev pravil s pravili zveze.
2. Poročilo upravnega odbora.
3. Poročilo nadzornega odbora.
4. Volitve nove uprave, nadzornega odbora, častnega razsodišča in disciplinskega odbora.
5. Sklepi (delo v letu 1953).
6. Razno.

Prosim vse člane, da na občnem zboru pomagajo pravilno presoditi delo sedanjega odbora, ki bo podal svoja poročila na občnem zboru in da pomagajo pri izbiri članov novega upravnega odbora in članov ostalih odborov, ki bodo v letu 1953 skrbeli za nadaljnji razvoj društva.

Vabljeni so vsi člani kolektiva, od članov društva pa pričakujemo polnoštevilno in točno udeležbo.

Upravni odbor »Partizan-a«

Redna telovadba članic je v zadnjem času popolnoma prenehala, medtem ko ostali oddelki redno telovadijo. Pozivamo vse članice, da prično zopet redno posecati telovadbo, ki se vrši vsak torek točno ob 17. uri v telovadnici.

Vaditeljski zbor

*

V začetku marca bo dramatska skupina »Partizana« uprizorila na našem odru komedijo »Za stanovanje gre«.

Zanimalo vas bo...

... da je naš upravni odbor sklenil, da se na naslednjo sejo delavskega sveta povabi zastopnika MLO Domžale zaradi ceste od Domžal do Kamnika. Ta cesta naj bi se tlakovala in uredila, ker je postala za redni promet že skoraj nevzdržna. Naš kolektiv je pripravljen podpreti to delo.

Uredništvo

Za smeh in dobro voljo

Nekega avtomobilista je ustavila prometna milica in ga vprašala, zakaj je drvel z brzino 145 km na uro. Odgovoril je:

»Pravkar sem opral avto in sem ga hotel hitro posušiti!«

*

Ko je njegov prijatelj »eksal« kozarec za kozarcem, mu je rekel:

»Ali ti ni doktor dovolil samo en kozarec dnevno?«

»Jasno,« mu je odgovoril prijatelj, »in jaz se tega tudi točno držim. Na primer tale je za 4. avgust 1954. Na zdravje!«

Ali naj stikala zavarujemo z bodečo žico?

Tovariš, ki poleg opravljanja potrebe v moškem stranišču v pripravljalnici izvaja tudi pridobitna dela elektrotehniške stroke, naj drugič rajši pusti v stranišču listek, da bo uprava podjetja vedela, kakšen material mu je potreben, da mu ga po možnosti preskrbi. Isto velja za »onega, ki mu je bilo napoti stikalo v moškem stranišču oplemenjevalnice.

Preozka obutev ali kaj?

A.: »Zakaj pa ne nosiš škornjev, saj je že vendar dovolj mraz?«

B.: »Veš, saj bi jih že nosil, pa tako pozno prihajam domov, da ni nikogar več, ki bi mi jih pomagal sezuti.«

Tov. HRIBAR MARIJA, delavka v mokri predilnici

Vašo prošnjo za dodelitev stanovanja v tovarniških stavbah, ki ste jo vrgli v nabiralnik, je upravni odbor vzel na znanje in sklenil, da se Vas bo upoštevalo pri delitvi stanovanj v novih stanovanjskih zgradbah, kakor hitro bodo pripravljene za vselitev. Do takrat pa potrpite.

P.

Odgovorni urednik: dr. Jerovec Franc

Tisk Triglavске tiskarne v Ljubljani